

Arrest

nr. 62 468 van 30 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 februari 2011 tot weigering van afgifte van een visum, aan verzoekster ter kennis gebracht op 4 maart 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat B. VRIJENS in opvolging van advocaat F. DAEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn.

Op 22 oktober 2010 deelt de stad Kortrijk aan de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat verzoekster wenst te huwen met de heer C.R. (...), van Belgische nationaliteit. De voorziene huwelijksdatum is X.

Op diezelfde dag deelt de ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk aan de heer C.R.(...) mee dat de voorziene huwelijksdatum met een termijn van maximum twee maanden wordt uitgesteld.

Op 9 november 2010 vraagt verzoekster een visum kort verblijf aan met het oog op haar voorgenomen huwelijk.

Op 23 november 2010 en 15 december 2010 wordt de heer C.R.(...) verhoord aangaande dit voorgenomen huwelijk.

Op 3 januari 2011 geeft de procureur des Konings een negatief advies met betrekking tot het voorgenomen huwelijk.

Op 11 januari 2011 wordt ook verzoekster gehoord aangaande het voorgenomen huwelijk.

De ambtenaar van burgerlijke stand weigert het huwelijk te voltrekken.

Op 28 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de weigering van afgifte van een visum. Dit is thans de bij huidige vordering bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

** Weigering tot voltrekken van het voorgenomen huwelijk door de ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de gemeente.*

** De Procureur des Konings heeft een negatief advies uitgebracht betreffende het voorgenomen huwelijk.*

Het negatief advies van het parket wordt geciteerd:

"Mijn ambt meent zich te moeten verzetten tegen de voltrekking van het voorgenomen huwelijk tussen R.(...) R.(...) en C.(...) R.(...),

Uit het politieel onderzoek blijkt dat er overeenstemmende vermoedens zijn nopens het schijnkarakter van het voorgenomen huwelijk, o.m.:

** de vaststelling dat C.(...) R.(...) en R.(...) R.(...) elkaar hebben leren kennen via een tussenpersoon; zo blijkt uit de verklaring van C.(...) R.(...) dat hij via facebook zag dat zijn kameraad V.(...) N.(...) gehuwd was met een Aziatische vrouw, waarop hij aan hem vlakaf heeft gevraagd of zijn vrouw geen zuster meer had met de bedoeling om haar te leren kennen en waarop hij de internetgegevens kreeg van R.(...) R.(...);*

** de vaststelling dat er slechts een korte kennismakingsperiode aan het voornemen om te huwen is voor.(...)gegaan;*

zo blijkt uit het gevoerde politieel onderzoek en uit de bevindingen van de ambtenaar van de burgerlijke stand dat:

C.(...) R.(...) en R.(...) R.(...) elkaar via internet hebben leren kennen in de loop van mei-juni 2010,

C.(...) R.(...) eind juli 2010 naar de Filippijnen is afgereisd alwaar hij gedurende 14 dagen samenleefde met R. (...) R.(...);

*C.(...) R.(...) na zijn reis naar de Filippijnen haar op de chat ten huwelijk heeft gevraagd, iets waarmee ze onmiddellijk akkoord was; * de vaststelling dat C.(...) R.(...) en R.(...) R.(...) slechts bitter weinig van elkaar en elkaars familiale achtergrond kennen, gelet op de korte kennismakingsperiode;*

** de vaststelling dat er een groot leeftijdsverschil is; zo is C.(...) R.(...) (*19/10/1955) maar liefst 26 jaar ouder dan R.(...) R.(...) (*17/08/1981).*

Voornoemde indiciën brengen mijn ambt ertoe te adviseren de huwelijksvoltrekking te weigeren."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel lijkt verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 12 van het EVRM aan te voeren.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

"Verzoekster betwist op de meest formele wijze de beslissing van de Minister, gesteund op de weigering van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand om het voorgenomen huwelijk van verzoekster met de heer R.(...) C.(...) te voltrekken, alsook op het negatieve advies van het Parket betreffende het voorgenomen huwelijk.

Deze weigering is immers volstrekt ten onrechte gebaseerd op een aantal omstandigheden die er zouden kunnen op wijzen dat het om een schijnhuwelijk zou gaan. De huwelijkswns van verzoekster en de heer C.(...) is daarentegen gemeend, vurig en oprecht en heeft absoluut niets te maken met de

schijnvertoning die de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand aan verzoekster en de heer C.(...) meent te kunnen toedichten.

Het uitgangsprincipe is dat iedereen het recht heeft om te huwen met de partner van zijn/haar keuze. Dit recht is een fundamenteel mensenrecht, o.m. vastgelegd in het E.V.R.M.

Art. 12 E.V.R.M. garandeert aan elke burger in principe het recht om in het huwelijk te treden, zodat een weigering een huwelijk te voltrekken uitzonderlijk moet blijven.

Principieel heeft iedere persoon het recht om te huwen.

Hetzelfde art. 12 E.V.R.M. laat evenwel toe aan de nationale wetgever om de uitoefening van dit recht te regelen, weze het dat dit enkel mag gebeuren zonder het bovenvermelde recht in haar substantie aan te tasten.

De bewijslast inzake schijnhuwelijk berust volledig bij de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand.

Gebeurlijke twijfel, om welke reden ook, moet steeds spelen in het voordeel van de toekomstige echtgenoten, van wie het fundamenteel recht tot huwen niet kan worden aangetast door een aantal algemene beweringen, die verder niet in concreto worden bewezen.

Het behoort aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand die weigert een huwelijk te voltrekken, het sluitende bewijs te leveren dat minstens één der toekomstige echtgenoten niet de intentie heeft een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen.

Dit gebrek aan intentie moet "kennelijk" zijn, wat betekent dat er redelijkerwijs niet aan mag getwijfeld worden.

Ook hier moet de minste twijfel spelen in het voordeel van de aanstaande echtgenoten.

2. In onderhavige zaak is er geen enkele twijfel mogelijk omtrent de goede intenties van verzoekster en de heer R.(...) C.(...), die beiden samen op een duurzame wijze verder door het leven willen gaan.

Verzoekster en de heer R.(...) C.(...) hebben elkaar leren kennen via de heer N.(...) V.(...). De heer N.(...) V.(...) is van Belgische nationaliteit, en is sedert jaren bevriend met de heer R.(...) C.(...). Zij leerden elkaar in het verleden trouwens kennen in een vereniging voor alleenstaanden.

Zelf is de heer N.(...) V.(...) gehuwd met mevrouw J.(...) R.(...), van Filippijnse nationaliteit, en tegelijk de zuster van verzoekster.

De heer V.(...) heeft m.a.w. zijn vriend, R.(...) C.(...), in contact gebracht met zijn schoonzuster, die actueel nog steeds op de Filippijnen woont.

Aan deze wijze waarop verzoekster en de heer C.(...) elkaar hebben leren kennen is dus hoegenaamd niets bevreemdend, noch oneerbaar.

Het is bovendien vaststaand dat de zus van verzoekster sedert jaren in België verblijft, en zij er een duurzaam huwelijk heeft met de voormelde heer V.(...).

Dit is trouwens perfect controleerbaar. Sedert de zus van verzoekster dus in België leeft, is op haar hoegenaamd niets aan te merken.

Zowel de heer N.(...) V.(...) als zijn echtgenote, J.(...) R.(...), hebben samen een eerbaar en gerespecteerd huwelijksleven, en hebben geen enkele reden om die vlekkeloze reputatie ook maar op enigerlei wijze op het spel te zetten, voor wie dan ook.

Het is onder die omstandigheden nogal vanzelfsprekend dat mevrouw J.(...) R.(...) en/of de heer V.(...) verzoekster nooit in contact zouden hebben laten komen met de heer R.(...) C.(...), indien deze laatste het hiermee niet eens zouden geweest zijn of indien zij niet overtuigd zouden geweest zijn van de oprechte bedoelingen voor elkaar.

Dat er inderdaad tussen verzoekster en de heer R.(...) C.(...) een aanzienlijk leeftijdsverschil bestaat kan niet ontkend worden.

Anderzijds kan echter evenmin genegeerd worden dat verzoekster inmiddels zelf bijna reeds de leeftijd van dertig heeft bereikt, zodat haar keuze voor de heer R.(...) C.(...) als toekomstige levenspartner zeker geen plotse opwelling uitmaakt, maar berust op een weloverwogen beslissing.

Intussen duurt de relatie van verzoekster met de heer R.(...) C.(...) al bijna tien maanden, en zijn zij meer dan overtuigd van hun keuze voor mekaar.

De heer R.(...) C.(...) is sedert het eerste contact medio 2010 met verzoekster, intussen reeds driemaal naar de Filippijnen afgereisd, waar hij zijn verblijf volledig bij verzoekster heeft doorgebracht.

Bovendien staat evenzeer vast dat verzoekster en de heer R.(...) C.(...), sedert hun eerste contact, dagelijks meermaals contact onderhouden, via e-mail, skype, chatsessies, telefoon, etc...

Kortom alle mogelijke telecommunicatiemiddelen staan verzoekster en de heer R.(...) C.(...) ter beschikking om dagdagelijks contacten te onderhouden en hun wederzijdse kennis van mekaar en hun omgeving op die manier stelselmatig uit te breiden. Verzoekster en de heer R.(...) C.(...) hebben op deze manier dus wel degelijk een intensieve kennismakingsperiode doorgemaakt, en zijn ervan overtuigd elkaar intussen voldoende te kennen om weloverwogen de beslissing te nemen om samen in het huwelijk te willen treden.

Dat verzoekster en de heer R.(...) C.(...) oprecht 'van elkaar houden, en beiden de intentie hebben om een duurzame levensgemeenschap aan te gaan, staat dan ook buiten kijf.

3. Ten onrechte is de Minister er bij het nemen van zijn bestreden beslissing tot weigering van een visum, vanuit gegaan dat er met betrekking tot de huwelijksaanvraag van verzoekster «voldoende eensluidende en duidelijke indicaties bestaan die wijzen op het schijnkarakter van het huwelijk».

De indicaties waar de Minister zich op beroept zijn immers niet «eensluidend en duidelijk», en blijven niet meer dan indicaties,

Sluitend bewijs dat verzoekster en de heer R.(...) C.(...) immers bedrieglijke intenties zouden hebben en/of dat hun huwelijksverlangen niet oprecht en gemeend zou zijn, zijn hoegenaamd niet voorhanden.

3.1 Ten onrechte wordt aangenomen dat verzoekster niet gerechtigd is om in België te verblijven en dat zij er belang zou bij hebben een huwelijk af te sluiten teneinde zich een verblijfsrechtelijk voordeel te kunnen verschaffen.

Nergens blijkt evenwel uit dat dit «de drijfveer» zou zijn voor verzoekster om met de heer R.(...) C.(...) in het huwelijk te willen treden.

Malafide intenties in hoofde van verzoekster worden in ieder geval niet bewezen.

In een wereld die steeds meer mondialiseert, treden mensen van verschillende rassen en culturen steeds makkelijker met elkaar in contact.

Dit is hier niet anders geweest, en hoeft op zich zeker geen argwaan te wekken, laat staan dat er sprake zou kunnen zijn van bedrog of bedrieglijke intenties.

Ook in administratieve aangelegenheden wordt bedrog of kwade trouw niet vermoed, en moet dit door diegene die er zich op beroept, op sluitende wijze worden aangetoond.

3.2 Ook het gegeven dat verzoekster de heer C.(...) heeft leren kennen via een tussenpersoon, is zeker in dit concrete geval geen indicatie van bedrog.

Hoger is reeds voldoende duidelijk aangegeven dat de partijen met elkaar in contact zijn gekomen. De tussenpersonen in kwestie zijn de zus en de schoonbroer van verzoekster, terwijl de schoonbroer, de heer N.(...) V.(...) sedert jaren een bekende is van de heer R.(...) C.(...).

Op zich is hier niets verkeerd of onrustwekkend mee aan de hand.

Verzoekster en/of de heer C.(...) hebben hier ook nooit enig geheim van gemaakt, omdat er ook hoegenaamd niets te verbergen valt omtrent de manier waarop zij elkaar hebben leren kennen.

De Minister boogt op de grondigheid van het gevoerde politieel onderzoek.

Welnu, ditzelfde onderzoek heeft niets vastgesteld t.a.v. de voormelde «tussenpersonen» die verzoekster en de heer C.(...) met elkaar in contact hebben gebracht.

De heer N.(...) V.(...) is een gerespecteerde, eerbare en totaal onbesproken Belg, die in België sedert jaren een normaal huwelijk heeft met de Filipijnse zus van verzoekster, die hier een al even onbesproken leven leidt.

Vermits er geen enkele aanwijzing bestaat om te twijfelen aan de oprechte bedoelingen van de heer N.(...) V.(...) en zijn echtgenote, mevrouw J.(...) R.(...), kan dit argument dan ook niet langer ernstig worden aangewend om verzoekster een huwelijk te ontzeggen en haar een visum te weigeren.

3.3. De Minister tilt ook zwaar aan het grote leeftijdsverschil tussen verzoekster en de heer C.(...),

Tussen de toekomstige echtgenoten bestaat er inderdaad een leeftijdsverschil van 26 jaar.

Hoger heeft verzoekster reeds aangegeven dat dit leeftijdsverschil voor haar geen enkel probleem uitmaakt en dat haar beslissing ter zake weloverwogen is.

Een belangrijk leeftijdsverschil kan vragen oproepen, maar is op zich onvoldoende om hieruit zomaar te oordelen dat het hier om een schijnhuwelijk zou gaan.

Het feit van te kiezen voor een oudere partner kan perfect ingegeven zijn door een overigens volstrekt eerbare zoektocht naar stabiliteit en zekerheid, zonder dat dit onmiddellijk moet worden afgedaan als bedrieglijk.

Het huwen met een oudere partner is in veel culturen, waaronder ook de Filipijnse, volstrekt normaal en algemeen aanvaard.

Er derhalve zomaar vanuit gaan dat een leeftijdsverschil tussen aanstaande echtgenoten automatisch zou duiden op onjuiste of oneerlijke intenties, kan bezwaarlijk als ernstig worden aangehouden.

Maw. ook hier faalt de Minister volledig in de bewijslast die op hem rust.

3.4. De Minister acht de kennismakingsperiode die partijen hebben doorgemaakt te kort, waardoor verzoekster en de heer C.(...) te weinig van elkaar en/of hun familie zouden weten, om hierop een huwelijk te kunnen bouwen.

De kennismakingsperiode bedraagt inmiddels wel degelijk al 10 maanden.

Méér dan ooit is verzoekster overtuigd van haar keuze voor de heer C.(...). Hoger is reeds aangetoond dat verzoekster en de heer C.(...) dagdagelijks via meerdere kanalen contacten onderhouden, en alle mogelijke middelen aanwenden om zoveel als mogelijk met elkaar in contact te treden.

4. Uit wat voor R.(...) gaat blijkt overduidelijk dat er in casu geen enkele reden voorhanden is om te twijfelen aan de goede bedoelingen en intenties van verzoekster, die vastberaden is om met de heer C.(...) te huwen.

Verzoekster vordert dan ook terecht dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en dat haar aanvraag voor een visum vooralsnog wordt ingewilligd.

Minstens moet de beslissing van onderhavig annulatieberoep worden opgeschort, en dit in afwachting van de procedure die hangende is voor de Heer Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk, zetelend zoals in kort geding m.b.t. de betwiste weigering tot voltrekking van het huwelijk tussen verzoekster en de heer R.(...) C.(...)."

Het eerste onderdeel van het middel waarbij een schending wordt aangevoerd van artikel 12 van het EVRM is volledig gericht tegen de beslissing van de ambtenaar van burgerlijke stand houdende de weigering van de voltrekking van het huwelijk. Deze beslissing maakt echter niet het voorwerp uit van huidig beroep. In zoverre is het middel onontvankelijk daar het niet gericht is tegen de bestreden beslissing.

Tevens merkt de Raad op dat hij geen rechtsmacht heeft om zich uit te spreken over een middel waarvan het onderzoek ertoe leidt dat hij een standpunt dient in te nemen over het bestaan of de draagwijdte van een burgerlijk recht (J. SALMON, *Le Conseil d'Etat*, Brussel, Bruylant, 1994, 249 en 387). In zoverre het middel van verzoekster ertoe strekt aan te tonen dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk ten onrechte het huwelijk heeft geweigerd en er ook toe strekt aan te tonen dat het advies van het parket niet redelijk is, noopt dit middel de Raad om te oordelen over het al dan niet geschonden zijn van burgerlijke rechten. Dit is, gezien de bevoegdheidsverdeling tussen de gewone hoven en rechtbanken en de administratieve rechtscolleges voorzien in de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, niet ontvankelijk (RvS 8 maart 2002, nr. 104.512; RvS 7 oktober 2008, nr. 186.878). *In casu* is de rechtbank van eerste aanleg bevoegd om uitspraak te doen over de weigering om een huwelijk te voltrekken en om te beslissen of advies van het parket redelijk is. Verzoekster is hiervan op de hoogte aangezien zij zelf in haar verzoekschrift aangeeft dat er een procedure hangende is voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, zetelend in kort geding met betrekking tot de weigering tot voltrekking van het huwelijk. Het komt de Raad derhalve geenszins toe om zich uit te spreken over de wettigheid van het materieel motief van de overweging van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij verwezen wordt naar de weigering van de huwelijksvoltrekking door de ambtenaar van de burgerlijke stand en naar het negatief advies van het parket (RvS 25 februari 2009, nr. 190.806; RvS 28 mei 2009, nr. 193.626). Gelezen in deze zin is het middel niet ontvankelijk.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de visumaanvraag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de heer C.R. (...) op 22 oktober 2010 aan de stad Kortrijk heeft meegedeeld dat hij wenst te huwen met verzoekster en dit op 13 november 2010. Aan de heer C.R.(...) wordt op diezelfde dag meegedeeld dat de voorziene huwelijksdatum met een termijn van maximum twee maanden wordt uitgesteld.

Op 9 november 2010 vraagt verzoekster een visum kort verblijf aan met het oog op haar voorgenomen huwelijk.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder dat er een onderzoek werd ingesteld naar het voorgenomen huwelijk en dat de procureur des Konings op 3 januari 2011 een negatief advies heeft gegeven met betrekking tot het voorgenomen huwelijk. Gelet op dit negatief advies weigert de ambtenaar van burgerlijke stand het huwelijk te voltrekken.

Rekening houdend met de stukken aanwezig in het administratief dossier en meer bepaald de weigering om het huwelijk te voltrekken van de ambtenaar van de burgerlijke stand en het negatief advies van het parket, weigert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om verzoekster een visum af te leveren met het oog op het voorgenomen huwelijk. De bestreden beslissing is gebaseerd op de stukken aanwezig in het administratief dossier en gezien de inhoud van deze stukken is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om aan verzoekster een visum te weigeren om reden dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

In zoverre verzoekster meent dat de beslissing moet worden geschorst in afwachting van een uitspraak van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, kan ze niet worden gevolgd. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekster enkel een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend tegen de bestreden beslissing en dus geen vordering tot schorsing van de bestreden beslissing. Verder wijst de Raad erop dat hij enkel uitspraak doet over de wettigheid van de bestreden beslissing rekening houdend met de stukken zoals deze bestonden op het ogenblik van de beoordeling. Zo de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zou oordelen dat het advies van het parket en de daaropvolgende weigering van huwelijksvoltrekking door de ambtenaar van burgerlijke stand niet redelijk is en dat er geen redenen zijn om zich verder te verzetten tegen de huwelijksvoltrekking, dan staat het verzoekster vrij om een nieuwe visumaanvraag in te dienen op grond van deze feitelijke gegevens.

Het enig middel is zo al ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU